

16 גיליון
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריקה נרדמה

מלכה אורמן
אלעד ארנון
עידית גילאור
יצחק גוילי
אפי הלפרין
מיכל יובל-פיקרסקי
יהודה מזרחי
ורד סייזון
אסתר א. קאפח
אסף קורן

בשעת לילית האורב

מע"ן דוד

דבר העורכים

“... ובחשכת הליל, בלי קשת ושלח
על סוס קל עין-דורה בא שאול המלך.”
(ש. טשרניחובסקי)

מי היא בעלת האוב?
מאחזת עיניים או נביאה? שרלטנית או יודעת סוד?
כוח נשי מאיים או בעלת ידע רוחני נסתר?

בגיליון זה הזמנו אתכם לספר לנו על דמותה המסתורית של בעלת האוב מעין דור.

בגיליון זה תמצאו שירים וסיפורים המדברים עם, נגד, דרכה או בשמה של בעלת האוב.

אנחנו רוצים לאחל לכולכם שנה שקטה מלאה בעשייה וביצירה ומי ייתן ונזכה לראות את כל החטופים חוזרים במהרה לביתם ואז, רק אז, תהיה לנו שנה טובה באמת.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירן דיין

שימו לב:

הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד.
כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.
העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעין דור

כתב עת מעקבת דמויות ומקרא
אחרית
נרוצה

בעלת האוב אלעד ארנון

עוד בחישה
ולחישה
מוסיפה קמצוץ
לתבשיל זה נחוץ

שדה רותחת
רוקחת מרקחת
לרפא כל מכאוב
זו בעלת האוב

מגיע המלך
בהוד והדר
אך מה זה
חפוי ראש
נמהר ונזהר

בוא כנס שב
עשיר אתה כקורח
מיד ואוציא
את כדור הבדלח

שם היא רואה
נפלה ממלכה
חזר לארמונה
אבדה מלוכה

על החרב תפל
את בנה תשכל
בין רוחות ושדים
ואוב כל יכול

הלילה יורד
והיא עוד בוחשת
קלחת בלילה
של אימה מקדשת

ממשיכה לעלות
חלומות ומדונים
ללילה חדש
של בקור מלכים.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

סוג עית מעקבת דמויות ומקרא
אחרים
נרוצה

הידועצ'ית מיכל יובל-פיקרסקי

את הורגת אותי!
את אדם חולה. למה באת?
אני לא אדם בריא, הלב שלי בהתקף, את לא רואה?
הנה השטן, המגדל, החרבות, המטבעות – הקלפים שלך הם קללה.
הם הקללה שלי! למה באת?
זאת הילדה שלך גוססת, סגורה במוסד שהורג אותה,
ועכשו את גורמת לי לגסס מיסוריך. למה באת?
היא תחיה, היא תנצל.
היא תבריא ותגדל. אל תדאגי לה, תדאגי לך, תדאגי לי – למה באת?
תלכי עכשו מפה! תלכי כבר!
תצילי את הילדה שלך, את נשמת חיך.
ואני אתבוסס פה בדמך ואומר:
בדמי חיי.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיץ דוד

סוג עית מעקבת דמויות ומקרא
אחרים
נרוצה

שִׁירֵזָה אֶרְזֵרִי

אסתר א. קאפח

הוא הגיע אל הדירה הישנה בפרברי חיפה עם קפוצ'ון שחור על הראש, כאילו ניסה להסתיר את זהותו – או אולי את הבושה. היא פתחה לו את הדלת בשקט, כאילו ציפתה לו. אישה כבת חמישים, שיער אפור אסוף ברישול, עיניים שראו יותר מדי.

"את דינה?" שאל בקול חנוק.

"אני יודעת למה באת" ענתה, וסגרה אחריו את הדלת.

החדר היה מלא בנרות, שולחן עגול, רמקול ישן בפינה, קופסת עץ קטנה – לא מחשב, לא טלפון.

"את מדברת עם... מתים?"

"אני עוזרת לאנשים לדבר עם מה שנשאר מהם", תיקנה.

הוא התיישב, גופו רועד.

"הבן שלי", לחש, "יונתן. הוא נהרג לפני שנה. אופנוע. לא הספקתי לבקש סליחה."

היא שתקה רגע, ואז לחשה מילים לא ברורות. הרמקול השמיע רשרוש חלש. לא קול אנושי,

יותר כמו הדהוד זיכרון.

פתאום נשמעה הקלטה – קול צעיר: "אבא, אני מצטער... אני יודע שאתה רק ניסית להגן עליי."

גם אני הייתי עקשן.

האב התמוטט בבכי.

"זה אמיתי?" שאל, ספק מקווה ספק פוחד.

"זו הקלטה שהשארתי לי באימייל לפני שלושה ימים" ענתה. "אבל המילים – שלך, שלו – בעצם

שניכם אמרתם את זה בדרככם. אני רק חיברתי."

הוא שתק. הדמעות יבשו.

"אני לא מדברת עם מתים" הוסיפה, "אבל לפעמים – עם האבל ועם מה שאנשים לא הספיקו

לומר – אפשר לדבר ולעיתים זה מספיק."

הוא קם, הביט בה פעם אחרונה. היא כבר לא נראתה מסתורית – רק אנושית מאוד.

כשהדלת נסגרה מאחוריו, עמד כמה שניות רועד, הקול של יונתן לא עזב אותו, אבל משהו זע

בתוכו כמו צל שעזב את החדר, בשקט.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

כתב עת מעקבות דמויות ומקרא
אחרון
נרדפה

זרזמרת עידית גילאור

אָחוֹז תַּעֲתוּעִים,
חֲדוֹר הַרְהוּרִים,
שְׁאוּל מִבְּקֵשׁ נַחְמוֹת,
אךְ אֵין עוֹנָה
לֹא בְּנְבִיאִים,
לֹא בְּאוּרִים
וְלֹא בַחֲלוֹמוֹת.
לָאָה וְנִסְעָר,
טְבוּעַ בְּדִידוֹת
בְּמַעוֹנָה הַנִּסְתָּר
הוּא נוֹשֵׁם בְּכַבְדוֹת,
וְהִיא, הַכְּשׁוּפָה,
הַמְזַהָה אֶת מַלְכָּה
בְּתַחוּשֵׁת רְדִיפָה
מִחֲנִיקָה זַעֲקָה,
מַעֲלָה אֶת דְּמוֹתוֹ
שֶׁל נְבִיא הָאֱלוֹהִים
הַמְנַבֵּא אֶת מוֹתוֹ
בְּהַר הַגִּלְבַּע.
אָחוֹז תַּעֲתוּעִים,
חֲדוֹר הַרְהוּרִים,
גַּם הָעַם מִבְּקֵשׁ נַחְמוֹת,
אךְ אֵין עוֹנָה
לֹא בְּנְבִיאִים,
לֹא בְּאוּרִים
וְלֹא בַחֲלוֹמוֹת.
וְאֵין בְּנִמְצָא בַעֲלַת אוֹב,
שֶׁתְּבִיט לְמַחַר בְּעֵינָיו,
רַק הַשְׁתַּקְפוֹת מְכֹאוֹב
בְּדְמוֹת רוּחוֹ שֶׁל הַ"כָּאן וְהַעֲכָשׁוּ".

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דוד

סוג עית מעקבת דמויות ומקרא
אחרית
נרוצה

בעלת האוב מעיין דור

יהודה מזרחי

ילדה.

מביטה באחרים הנהנים,
אל קרן שמש מחיכים,
עבורה – זו משאלה
שלא תתגשם לעולמים.

לרוץ עם הילדים,

בין השדות והכרמים,
לספר כוכבים בלילה
כמו כל האחרים.

בת של מכשפה – מנודה מכל חברה,
שמה פרח נשכח,
כתם עתיק נשא עליה כגלימה.

בחלומות – מדברת ומקוה,
שהבקר הבא תתעורר מן השנה,
כמו כל ילדה מהסביבה,
אהובה וחביבה.

ונער מן הכפר
יחבר לנשמתה,
יראה בה גם אשה –
ולא יפחד ממכשפה.

ינטע פרי בטן בתוכה,
ולא תשאר היא בודדה.

הנפש עדין לא שחורה,
תקוה מנצנצת – היא כבר נערה,
שהמחר יגשים לה חלום ומשאלה.

היא למדה את שפת הכשופים,
לחישות עתיקי יומין סובבות בין נרות דולקים,
סוגדת היא לשמאל,
מכירה בו כל משעול.

זאת ברכה או קללה –
לא נבין, לא נדע,
מה טמון בכל מלה,
ואיך העתיד משם נראה.

מפחדת, אסורה על כל נתין בממלכה,
שורדת לבדה.

בבגדי הלך זר – המלך שאול פקד את מעוניה,
הוא ואנשיו על סף ביתה.
גערה באורחים הלא צפויים,
שסכנו את מקומה.

היא נרדפת, מבקשים להמיתה.
לא ידעה מי עומד מולה –
תלין או אבד עצה.

אינה חסינה בפני חרב או חנית,
אינה לוחמת בחזית.

מגלה היא עתידות, פותרת נסתרות,
עונה לשאלות – עבור מטבעות מרשרשים.
אצלה תשובות לרוב מוצאים.

בעלת האוב זעקה:
"למה רמיתני?"
אל המלך המחפש.

באפלה היא שולטת,
אין מקום לשקר ומרמה.
התחפשת נפרמה:
"אתה שאול המלך!"

אימה והבטחה – כעדות לכשרונה.
"לא יאנה לך רע, הבטיחה.
"מה טומן לי עתידי?" – שאל המלך.
והיא ענתה:

"רואה אני אלהים עולים מן האדמה,
איש זקן עולה ובא,
מעיל עוטה הוא על כתפיו."

מבין ויודע – יורד הוא על ברקיו.
שמואל הנביא הוא זה שבוקע מגרונה:
"הגלבוע יהיה מקום נפילתך,
נקרעה מעליך מלכותך.
אתה ושלושת בניך אל בורא עולם תשובו חזרה."

חסה עליו – אויב שבקש להמיתה.
שחטה לו בהמה.
התענית איננה מועילה –
אכול ושתה, כי המחר הוא אחרון.

הרגישה אשה – ולא מכשפה,
שעמדה בפתח מערה
עם אבוקה דולקת מאירה,
מביטה על פמיליה של מלך
צועדים לקראת זריחה –
בדרכם האחרונה.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

סוג עית מעקבת דמויות ומקרא
אחרים
נרוצה

רזמלת בעלת האוב

אסף קורן

במחשפי ספרי הנביאים בעלת האוב העלתה את נביא הדור בעין דור.
לנחבא אל הכלים משכמו מעלה הקטן בעיני עצמו המלך הראשון.
והוא שמע לה וקבל ממנה עגל מרבק.
זה נכתב לדורות ללמדנו חמלה גם כלפי המלך הראשון איש ימיני שהולך לפל על חרב.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

כתב עת מעקבות דמויות ומקרא
אחרון
נרצח

חֲצִי הַלַּיְלָה בַּעֵיַן דּוֹר אִפִּי הַלְּפָרִין

קִסְמִי־נָא לִי, הַשּׁוֹאֵל:
הִיקְחוּ-הַפְּלִשְׁתִּים אֶת נַפְשִׁי?
וּבְאוֹב הָעֲלִי אֶת שְׁמוֹאֵל
שִׁישְׁקִיט בְּמַעַט חֲשָׁשׁ.

אוֹיָה, אֲדוֹנִי, רְמִיתָנִי
עַת הוֹפַעַת מְחַפֵּשׁ וְרַעוּל,
הָאֵם בְּרַצוֹנְךָ לְהַחֲטִיאֵנִי-
מִכְרִית יַדְעִינִנוּ, שְׁאוּל?

אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא עָנְנִי
כְּשִׁשְׁאַלְתִּי אוֹרִים וְתַמִּים
אֲז אוֹלִי הִנְבִּיא יַחֲנֵנִי
וְגַם אֶת תְּהַנִּי מַדְמִים.

חֲטָאתִי, בֶּן קִישׁ, לְאֱלֹהֶיךָ
בְּצֹו הַעֲדַפְתָּ לְמַעַל
כְּבָר הַחֲלַט וְנַחַתָּם לְקַחְתָּךְ,
עַם בְּנֵי וְחִילָךְ, לְשְׁאוּל.

שְׁאוּלִים פֹּה חַיִּי מֵהָאֵל
אֲךָ בְּנֵי וְצַבְאֵי הֵם תַּמִּים
...הוּ, מַדּוּעַ נִדְמָתָ, שְׁמוֹאֵל?
בְּחֲטָאֵי הֵם אֵינָם אֲשֵׁמִים!

שָׁמַע בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ, הַמֶּלֶךְ
וְאָכּוּל וְשָׁתוּ מְלֹא גֵרוֹן
וַיְהִי בְךָ כַח וְתַלְךָ
אֵלַי קָרֵב, אֵל יוֹמֶךָ הָאֲחֵרוֹן.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

כתב עת מעקבות דמויות ומקרא
אחרון
נרוצה

זְבוּאֵת זְעֵם בְּעֵיַן דּוֹר יצחק גוילי

מבעד לחלונה הפתוח
נושבת רוח קלה עכשוו,
העצב עוטף אותה,
מובן מאליו.

רוחו הזועמת של הנביא
הכתה במלך הנעזב, המפקר,
אין בידיה לעשות דבר
טרגדיה תאכל עם בגלבע מחר.

אין תקווה בה לרחמי אל
או למלאכיו.
עוצמת את עיניה
כבר איננה מהרהרת אחריו.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

כתב עת מעקבות דמויות ומקרא
אחרים
נרדפה

אל תפנו אל האבות ואל הידעונים ורד סיידון

"אל תפנו אל האבת ואל הידענים" (ויקרא, י"ט, ל"א)

"אל תפנו אל האבת ואל הידענים"
כה צוֹתה התורה בנחץ
אך יש באבות ובקדמונים
אשר פנו אל הכסף בלחץ

אחד מהמה מלך היה
חפץ לגמע קסמים לרויה
דרש בה בחכמה, אשת אוב
בקש ממנה ידע לשאב

לעין דור, שם היה מעונה
הגע הגיע אליה עם ליל
מלא בעז, חדור אמונה
שתושיענו זו הנבונה, אשת חיל

ואכן היא הושיעה וגאלה
אך בה בעת זעקה נבהלה
גלתה כי ההלך אינו אלא מלך
נמלא בה יסור על שהפרה אסור

לקסם קסמים
להחיות נמים
ללחש לחשים
לנחש נחושים

אך הוא המלך ביעף השקיטה
סלק בעתה
שכך נשמתה
ובהמשך אף קבל עצתה תבונתה
של זו האשת
הטובה המנחשת

מיהי ומהי
אין איש ידע
האם היתה באמת
או רק אגדה

כך או כך
לכל כבר ברור
כי זה האסור
לפנות אל האוב
התר והופר
בלא ניד ומכאוב

גם בידיהם של גדולי תולדות עם
שעל זה האסור צוו בעצמם

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיף דור

כתב עת מעקבת דמויות ומקרא
אחרים
נרוצה

אוב מלכה אורמן

מפני חק מלכות שאול, המאים
על עבודה זרה, להיות סקולה למות.
נחבאת בעין דור ידוענית בעלת אוב.
בהחבא מעלה, באב
פוף בענן עשן, יראה,
מפני אדם ואלהים.
מפני יכלתה, יראה,
מפני המת הנגלה לפניה
מפני ה' וקללה ארוה.

ויהי ביזום ההוא ולפתחה שלושה גברים.
"את שמואל נביא ה', צוה. העלי באוב!"
והמלך ירא מפני הפלשתי, חפץ לדעת את הלא נודע.
התחפש והבטיח, לא יענה לך כל רע.
ודברי שמואל עולים בענן עשן מן האוב.
נחתה הבנתה עליה באחת:
"רמיתני ואתה המלך שאול",
נזעקה.

ורוחו של שמואל מוכיח את המלך, כי לא בטח בה'
ובא לבעלת האוב, את ממלכתו ממנו יקרע ה'.
תנגפו מפני הפלשתי!
אתה ובניך תמותו לפי חרב,
"מחר אתה ובניך עמי".
שאול קורס מהנבואה לה סרב להאמין,
לשמע גזרת גורלו –
התמוטט בחלשתו כי לא אכל יומם וליל,
סעדתו בידיה הכינה בעלת האוב, והחייתה נפשו.

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיין דור

כתב עת מעקבות דמויות ומקרא
אחריו
נרוצה

48 HOSTAGES

STILL HELD IN HAMAS CAPTIVITY

26 hostages confirmed kidnapped and murdered on and since October 7, 2023 and still held in Hamas captivity. *1 additional hostage murdered, held before October 7.

פדיון שבויים קודם לפרנסת עניים ולכסותן, ואין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים, שהשבוי הרי הוא בכלל הרעבים והצמאים והערומים, ועומד בסכנת נפשות. והמעלים עיניו מפדיונו, הרי זה עובר על "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך" (דברים, ט"ו, ז'), ועל "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא, י"ט, ט"ז), ועל "לא ירדנו בפרך לעיניך" (ויקרא, כ"ה, נ"ג), ובטל מצות "פתח תפתח את ירך לו" (דברים, ט"ו, ח'), ומצות "וחי אחיך עמך" (ויקרא, כ"ה, ל"ו), "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא, י"ט, י"ח), ו"הצל לקוחים למות" (משלי, כ"ד, י"א) והרבה דברים כאלו. ואין לך מצווה רבה כפדיון שבויים.

— משנה תורה לרמב"ם, ספר זרעים, הלכות מתנות עניים, פרק ח', הלכה י'

גיליון 16
תשרי ה'תשפ"ו
אוקטובר 2025

בעלת האוב מעיץ דוד

אחרון
נרוצה

חפשו אותנו גם בפייסבוק:

/narutsa.magazine

שימו לב: הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

**מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין
עיצוב גרפי: אלירן דיין**